

ОБЩИНА „РОДОПИ“ - ОБЛАСТ ПЛОВДИВ
Пловдив 4000, ул. „Софроний Врачански“ №1а Тел: 032/604100
факс: 032/638289

www.rodopi-bg.org ; e-mail: municipality_rodopi@abv.bg

Съгласно чл. 26, ал. 4 от Закона за нормативните актове, в законоустановения срок от 30 дни, община „Родопи“ чрез настоящото публикуване за обществена консултация, предоставя възможност на заинтересованите лица да направят своите предложения и становища по проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба на Общински съвет "Родопи" за определяне размера на местните данъци на следния e-mail адрес: municipality_rodopi@abv.bg или в деловодството на община „Родопи“, гр.Пловдив, ул. "Софроний Врачански" №1А.

МОТИВИ:

ОБОСНОВКА ЗА КОНКРЕТНАТА НЕОБХОДИМОСТ ОТ ПРИЕМАНЕТО НА НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБА НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ "РОДОПИ" ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ.

I. Причини, които налагат приемането на Наредба за изменение и допълнение на Наредба на Общински съвет "Родопи" за определяне размера на местните данъци

Местните данъци по своя характер представляват имуществени данъци.

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, общинският съвет определя с наредба размера на местните данъци при условията, по реда и в границите определени с него.

Тази промяна в Закона за местните данъци и такси е в сила от 01.01.2008 г. и е продиктувана от това, че на законово ниво се въвежда конституционното изискване на чл.141, ал.3 от Конституцията на Република България, съгласно който общинският съвет определя данъци при условия, по реда и границите, установени със закон.

С оглед защита на обществения интерес тези правомощия на общинския съвет се лимитират минимални и максимални граници, установени от законодателя за всеки вид местен данък.

С предоставянето на общините на правото да определят размерите на местните данъци се продължава процеса на финансовата децентрализация и се укрепва местното самоуправление, тъй като най-голямо значение за развитието на процеса е засилването на финансовата самостоятелност и автономност на общините.

В изпълнение разпоредбата на чл.1, ал.2 от ЗМДТ с Решение № 23, взето с протокол № 6 от 28.02.2008 г. Общински съвет „Родопи“ е приел Наредба за определяне на местните данъци.

С Държавен вестник бр. 98 от 2018 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), като съгласно § 39 от ПЗР към ЗИДЗКПО се правят редица изменения и допълнения на Закона за местните данъци и такси.

Именно това са причините, които налагат съобразно изричната законова делегация Общински съвет "Родопи" да приеме Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци.

II. Изменения и допълнения в Закона за местните данъци и такси.

С § 39 на Закона за изменение и допълнение на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.), в сила от 01.01.2019 г., са направени изменения и допълнения на ЗМДТ, релевантните от които, с оглед на регулираната материя, най-общо могат да бъдат обособени в следните групи:

- 1) изменения и допълнения, касаещи местния данък върху недвижимите имоти;
- 2) изменения и допълнения, касаещи местния данък върху наследствата;
- 3) изменения и допълнения, касаещи местния данък при придобиване на имущества по дарения и по възмезден начин;
- 4) изменения и допълнения, касаещи местния данък върху превозните средства.

С някои от посочените изменения и допълнения законодателят прецизира използваната терминология, с други се въвеждат специфични процедурни правила, с трети се въвежда диференциран размер на дължимия местен данък, в зависимост от особеностите на обекта на облагане, а с четвърти се променя изцяло начина на определяне на размера на дължимия местен данък. Във връзка с тези изменения и допълнения на ЗМДТ, се налага да бъдат направени и съответни изменения в Наредбата, необходими за привеждането на последната в съответствие с нормативния акт от по-висш ранг.

1. Изменения и допълнения, касаещи местния данък върху недвижимите имоти.

С § 39 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) са изменени част от разпоредбите на ЗМДТ, касаещи местния данък върху недвижимите имоти.

Посочените изменения и допълнения следва да се приемат за прецизиращи терминологията, като с оглед унифициране на закона и подзаконовия нормативен акт следва чл. 6, ал. 1, чл.7, ал.4, чл.8, чл.9, чл.10, чл.13, чл.14, чл. 17, чл.18 от Раздел I на Наредбата да бъдат допълнени, както следва:

В разпоредбата на чл. 6, ал. 1, думите „сгради и поземлени имоти“ да се заменят с „*поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради*“. Посоченото изменение и допълнение следва да се приеме за прецизиращо терминологията, тъй като на практика не се въвежда нов обект на облагане, доколкото самостоятелните обекти в сгради подлежат на облагане с данък недвижими имоти и към настоящия момент. Освен това е необходимо с цел унифициране след израза „*по чл. 8, ал.1 от Закона за устройство на територията*“ да се добави „*и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон*“.

В разпоредбата на чл. 7, ал. 4 е необходимо да се добави второ изречение „*При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.*“

С § 39, т. 2 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) са допълнени разпоредбите на чл. 12, ал. 1 и 2 от ЗМДТ, като след думите „*вещно право*“ се добавя изразът „*на ползване*“. С посоченото допълнение законодателят е прецизирал терминологията в закона с цел пълна яснота по въпроса кой точно вид ограничено вещно право върху недвижим имот е обект на облагане с местен данък върху недвижими имоти.

С цел унифициране на уредбата в закона и подзаконовия нормативен акт, чл. 8 и чл. 9, ал. 2 от Наредбата следва да бъдат допълнени, като след думите „*вещно право*“ се добави изразът „*на ползване*“.

В разпоредбата на чл.9, ал.1 от Наредбата са изброени възможните начини за заплащане на данъка върху недвижимите имоти. Тъй като с цел улеснение на населението в община „Родопи“ предоставя възможност за заплащането им чрез ПОС терминално устройство, следва в алинея 1 да се добави нова точка 4 с текст *„чрез ПОС терминално устройство“*.

Отново с оглед унифициране на закона и подзаконовия нормативен акт следва да се направи изменение в текстовете на чл. 10, касаещи сроковете на плащане, като в ал.1 думите *„от 1 март до 30 юни и до 30 октомври“* да се заменят с *„до 30 юни и до 31 октомври“*, в ал.2 думите *„от 1 март“* да се отменят и съответно да се създаде нова алинея (3), с текст *„За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал.1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал.1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.“*

Същото важи и за разпоредбата на чл.13, в която е необходимо да се добави второ изречение *„Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.“*

Съгласно чл. 17, ал.1 от Наредбата на Общински съвет "Родопи" за определяне размера на местните данъци, данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи. С оглед унифициране на закона и подзаконовия нормативен акт следва в края на алинеята да се добави текста *„и се съобщава на лицата до 1 март на същата година“*.

С разпоредбата на § 39, т. 8 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) е въведена нова алинея 3 на чл. 25 от ЗМДТ, с която законодателят санкционира недобросъвестно поведение на данъчно задължените субекти. С новата ал. 3 е предвидено, че при установено деклариране на повече от едно основно жилище се изключва възможността за ползване на данъчно облекчение за всички декларирани имоти, респективно данъкът се дължи в пълен размер за всички имоти и за целия период, в който едновременно са били декларирани като основни жилища.

Макар и тази законова разпоредба да е пределно ясна и пряко приложима, доколкото режимът по чл. 25, ал. 1 и 2 от ЗМДТ е залегнал в идентичните разпоредби на чл. 18, ал. 1 и 2 в Наредбата, считаме за необходимо и целесъобразно, новата разпоредба на чл. 25, ал. 3 от ЗМДТ да намери отражение в Наредбата, като за целта в чл. 18 да се създаде нова алинея 3, със съответен на промените текст.

2. Изменения и допълнения, касаещи местния данък върху наследствата.

С разпоредбата на § 39, т. 3, буква „д“ от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) законодателят въвежда задължение за служителите на местната власт, натоварени с функции по ЗМДТ, служебно да образуват партида за наследствен недвижим имот в случаите на бездействие от страна на наследниците или заветниците. Посоченото допълнение на чл. 14, ал. 6 от ЗМДТ следва да бъде отразено в кореспондиращият му текст на чл. 24 от Наредбата. За целта в чл. 24 от Наредбата предлагаме да се създаде нова алинея 2, със следния текст: *„(2) В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1, след изтичането на срока по ал. 1, служителят по чл. 5, ал. 1 образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.“*

Съобразно измененията и допълненията на чл. 37 от ЗМДТ, направени от законодателя с разпоредбата на § 39, т. 9 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила

от 01.01.2019 г.), следва да бъде изменен чл. 29 от Наредбата, като досегашният текст на чл. 29 от Наредбата стане ал. 1. и се създаде нова алинея 2, със следния текст: „(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.“

3. Изменения и допълнения, касаещи местния данък при придобиване на имущества по дарения и по възмезден начин.

С разпоредбата на § 39, т. 11 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) са отменени чл. 49, ал. 3 и 4 от ЗМДТ, които уреждаха задължението за подаване на данъчни декларации по реда на закона в някои хипотези на безвъзмездно придобиване на имущество, респективно специфичните изключения от това задължение.

Посочените промени на законови разпоредби, както и унифицирането на подзаконовия нормативен акт с такъв от по-висок ранг налагат изменение на чл. 36 от Наредбата. За целта в чл.36, ал.2 думите „а в останалите случаи – в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл.49, ал.3 от Закона за местните данъци и такси“ да се заменят с „а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване“.

4. Изменения и допълнения, касаещи местния данък върху превозните средства.

С изменението на ЗМДТ е приета нова концепция за определяне на данъка върху превозните средства за леки автомобили и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, а именно от 01.01.2019 г. данъкът да се определя по формула, която включва два компонента: имуществен и екологичен.

Имущественият компонент отчита мощността и годината на производство на автомобила, а екологичният компонент отчита екологичната категория на автомобила, респективно замърсяването, което причинява съответният автомобил.

Имущественият компонент е предвидено да се определя от ставката за тази част от данъка и мощността на двигателя, коригирани с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила.

Съгласно разпоредбата на чл.52 от ЗМДТ с данък върху превозните средства се облагат превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България, като в чл.53 от ЗМДТ е указано, че данъкът се заплаща от собствениците на превозни средства.

Съгласно чл.55, ал.1 от ЗМДТ за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на чл.55, ал.1, т.1 от ЗМДТ;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на чл.55, ал.1, т. 2 от ЗМДТ.

Съгласно чл.55, ал.1, т.1 от ЗМДТ:

1. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{Ск}W \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ в следните граници:

- а) до 55 kW включително – от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително – от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително – от 1,60 до 4,80 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW – от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

<i>Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство</i>	<i>Коефициент</i>
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

Съгласно чл.55, ал.1, т.2 от ЗМДТ:

ЕК е екологичният компонент, който се определя от общинския съвет в зависимост от екологичната категория на автомобила с наредбата по чл.1, ал.2 от ЗМДТ в граници, както следва:

<i>Екологична категория</i>	<i>Коефициент /граници/ по чл.55, ал.1, т.2 от ЗМДТ</i>
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10 – 1,40
„Евро 3"	1,00 – 1,10
"Евро 4"	0,80 – 1,00
"Евро 5"	0,60 – 0,80
"Евро 6" и "EEV"	0,40 – 0,60

Относно приетите изменения в ЗМДТ, в частта за определяне на данъка върху превозните средства, в сила от 01.01.2019 г. следва да се отбележи следното:

Определени са шест диапазона на мощности на автомобили и съответно минимална и максимална стойност на границите на размера на данъка за всеки диапазон на мощност.

Съгласно приетите нови разпоредби диапазоните до 37 kW и до 55 kW се обединяват в един – до 55 kW, като се включват и два нови диапазона към съществуващите в закона размери по отношение на най-мощните автомобили, а именно: над 150 kW до 245 kW включително, и над 245 kW.

Доколкото тази част от формирането на данъка е в частта **имуществен компонент**, то се запазва принципът за определяне на по-високи граници на ставката на данъка за по-мощните автомобили. Запазва се правото на общинския съвет да определя размера на данъка (ставката) в наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ в зависимост от мощността на автомобила в законовоопределените граници.

Коефициентът за годината на производство на автомобила е диференциран по години, като е налице известна промяна спрямо действащите до настоящия момент в ЗМДТ коефициенти. Промяната, с която се прецизират коефициентите, цели създаването на финансов инструмент за стимулиране извеждането на по-старите автомобили от употреба и

замяната им с по-нови и по-екологични автомобили, предвид това, че автомобилите над 20 години са ненадеждни, изискват големи разходи за поддръжка и причиняват големи замърсявания на въздуха с вредни емисии.

По отношение на коефициентите за годината на производство, законодателят не делегира правомощия на общинските съвети да ги определят, поради което същите са задължителни за прилагане от всички общини в Република България, в т.ч. и от община „Родопи“ във вида и размера, регламентиран с разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 от ЗМДТ, именно:

<i>Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство</i>	<i>Коефициент</i>
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

Екологичният компонент е свързан с екологичните характеристики на автомобила и представлява коригиращ коефициент, който отразява екологичната категория на автомобила, която е свързана с европейските стандарти за изгорели газове (познати още като Евро 1, 2, 3, 4, 5 и 6). Екологичният компонент осигурява облекчение за собствениците на автомобили, съответстващи на екологични стандарти "Евро 4" и по-високи, и утежнение за собствениците на автомобили, които не съответстват на екологична категория или съответстват на екологична категория, по-ниска от "Евро 4".

По отношение на коефициента за екологична категория в ЗМДТ са определени границите, в рамките на които общинският съвет следва да определи размера на коефициента за всяка екологична категория в наредбата по чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ.

Във връзка с приетия нов начин за облагане е предвидено облекчението за превозни средства с действащо катализаторно устройство, считано от 01.01.2019 г. да не се прилага. Неприлагането на посоченото данъчно облекчение е заменено с въвеждане на коефициента за екологичната категория на автомобила.

С тази промяна се цели и предотвратяване на случаите, в които данъчно задължени лица посочват в декларацията по чл. 54, ал. 4 от ЗМДТ, че техният автомобил притежава действащо катализаторно устройство, но в действителност катализаторът е отстранен. Установяването на наличието на действащо катализаторно устройство е трудно и с този факт се спекулира с цел намаляване на данъка, като в същото време автомобилът не отговаря на екологичните норми, допринася в голяма степен за замърсяване на околната среда и в тази връзка не следва да ползва данъчно предимство.

Относно разпоредбата в чл.59, ал.1 от ЗМДТ касаеща отпадане на облекчението за превозни средства с действащо катализаторно устройство, законодателя не делегира правомощия на общинските съвети, поради което същата е задължителна за прилагане от всички общини в Република България, в т.ч. и от община „Родопи“.

Като положителен ефект за собствениците на моторни превозни средства е предвидено да не се прилага лимитиращата граница от 74 kW за ползване на данъчни облекчения за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, като с коефициента за екологична категория се дава възможност за ползване на данъчно облекчение за всички автомобили с категория, равна на или по-висока от "Евро 4", независимо от мощността им. По този начин всички собственици на моторни превозни средства имат възможност да ползват данъчни преференции, в случай че притежават моторни превозни средства, отговарящи на по-високи екологични стандарти.

С въвеждането на екологичния компонент в облагането всъщност се компенсира донякъде досегашната практика, при която собствениците на нови и по-мощни автомобили